

ÕPETAJATE LEHT

Õpetajate Muuseum
la 53
Tallinn

Kutseteadliku õpetajaskonna häälekandja

Toimetuse ja talituse Pühavaimu 11, Tallinn.
Posti jooksev arve 184.
Tel. 458-52. Avatud k. 11-15.

Tellimise hinnad: Aastas — 4 kr. 50 s., poolaastas —
2 kr. 25 s., veerandaastas — 1 kr. 15 s., ühes „Kasva-
tusega“ aastas — 6 kr. 50 s.

Kuulutuste hinnad:
Teksti ees ja tekstis 10 senti ja kuulutusväljal
5 senti mm.

Nr. 28/29 (341). 16. juulil 1937. a. VIII aastakäik. Ilmub reedeti.

Uued algkooli, keskkooli ja gümnaasiumi tunnikavad

Kodulugu iseseisva aine kaotatud. Uute tundidena kavas klassijuhataja tund ja kirjatehnika

Viimases Riigi Teatajas on ilmunud uued alg-, keskkooli ja gümnaasiumi tunnikavad, mis sisaldavad nii mõndagi uut. Toome allpool need erinevused.

Õppetunni vältus on linnakoolis 45 minutit, maa-algkoolis ühest ja kahest kl.-st koosnevas klassikomplektis 50 minutit, üle kahe klassi koosnevas klassikomplektis 55 minutit. Kui käsitööd ja muud praktilised tööd koondatakse kaheks tunniks või rohkem, siis on tunni vältus 55 minutit.

Klassijuhataja tund on igas klassikomplektis nädalas 1. Klassijuhataja tund esineb kindlal kohal nädala tunniplaanis, võimalikult üheaegselt kõigis klassides päeva esimese või viimase tunni. Klassijuhataja tund on tasuline ja tema sisustamiseks õppenõukogu kinnitab eritöökava.

Võimlemist ja käsitööd õpetatakse tunnikavas näidatud tundide arvuga võimalikult eraldi poeglastele ja tütarlastele alates 5. õppeaastast. Selle juures ei tohi suurendada riigi kuld. Kus võimalik, tuleb ühendada kahe klassikomplekti õpilased soo järgi. Koolides, kus koolimaja ei võimalda võimlemist kinnises ruumis, võib kasutada halva ilma korral võimlemise tunnid teiste ainete õpetamiseks. Kevadel õpetatakse võimlemist rohkem nende ainete arvel, millega asendati talvel võimlemist.

Koorilaulu võib õpetada 1—2 tundi nädalas vajaduse ja töökava kohaselt klassilaulutundide arvel.

Kodulugu iseseisva aine kaotatud ja liidetud I ja II klassis emakeelega. Sellega on kodulugu algkooli tunnikavast lõplikult välja lülitatud, kuigi enam algkooliõpetajaid ja pedagooge asus vastupidisel arvamisel. Isegi tunnitabelis ei figureeri enam koduloo nimetus.

Kirjatehnika õpetatakse I—III klassis 1 tund nädalas poole tundide kaupa ühenduses joonistuse ja emakeelega, kuna IV—VI klassis õpetatakse kirjatehnikat vajaduse järgi joonistuse tundides.

Lisatunde võib V ja VI klassis kasutada kuni 3 tundi nädalas klassi kohta mõne tunnikavas nimetatud aine tundide arvu suurendamiseks või uue aine õpetamiseks. Viimasel juhul on osavõtt neist lisatundidest õpilastel vabatahtlik, kuid õpilased võivad loobuda sellest alles õppeaasta lõpul. Kui lisatundide andmine suurendab õpetaja tundide arvu üle tasude seaduses ettenähtud normi, siis kannab kulud kooli hoolekogu või ülalpidaja.

Sellega on võimaldatud algkoolis, kust suuremal arvul õpilasi läheb keskkoolidesse, õpetada ka võõrkeelt. Kahjuks kujuneb nende

tundide tasu kättesaamine raskepäraseks.

Muudatusi kehtivas tunnikavas 2 nädalatunni ulatuses iga klassi kohta võib õppenõukogu otsusel lubada koolide inspektor üheks aastaks tingimusel, et selle all ei kannataks ühegi aine läbivõtmine õppekavades ettenähtud ulatuses ega väheneks tundide üldarv klassis. Kaugemale ulatuvaid muudatusi kehtivas tunnikavas võib lubada HM koolivalitsuse direktor sellekohasel õppenõukogu otsusel, millele on lisatud koolide inspektori arvamus.

Tundide koondamisi algkooli üksikutes klassides lühemaks ajaks suurema nädalatundide arvuga on võimalik teha koolide inspektori kinnitusele õppenõukogu otsusel tingimusel, et need ained, milliste tundide arvu vähendati, saaksid hiljem kõik oma tunnid tagasi. Sellega on an-

tud võimalus muuta tunnikava paenduvaks.

GÜMNAASIUM

võib töötada kolme erineva tunnikava järgi, milledest üks on määratud humanitaar- ja kaks reaalaru jaoks. Reaalaru tunnikava R₁ rõhutab matemaatikat ja loodusteadust, kuna R₂ rõhutab võõrkeeli ja loodusteadust ning sobib eriti reaalkooli lõpetanutele.

Avalikule gümnaasiumile valib kava variandi ja haru vastav koolivalitsus, eragümnaasiumile — selle ülalpidaja, kinnitab haridusminister.

Haridusministri loal võib ühes ja samas gümnaasiumis töötada kaks haru; sel korral õpilased jagunevad kahte rühma neil tundidel, milles erinevad mõlemad harud.

Käesolev määrus astub jõusse alates 1. augustist 1937. a.

Algkooli tunnikava tabel. (Eestikeelsed koolid).

	Maal							Linnas						
	I	II	III	IV	V	VI	Kokku	I	II	III	IV	V	VI	Kokku
Emakeel . . .	9	9	7	7	6	6	44	9	9	7	6	5	5	41
Usuõpetus . .	2	2	2	2	2	2	12	2	2	2	2	2	2	12
Ajalugu ja kodanikuõpetus .	—	—	—	2	3	3	8	—	—	—	2	3	3	8
Matemaatika .	5	5	5	5	5	5	30	5	5	5	5	5	5	30
Loodusõpetus .	—	—	3	3	3	3	12	—	—	3	3	3	3	12
Maateadus . .	—	—	—	2	2	2	6	—	—	—	2	2	2	6
Joonistamine .	2	2	2	2	2	2	12	2	2	2	2	2	2	12
Kirjatehnika .	1	1	1	—	—	—	3	1	1	1	—	—	—	3
Tööõpetus . .	2	2	2	2	2	2	12	2	2	2	2	2	2	12
Võimlemine . .	2	2	2	2	2	2	12	2	2	2	2	2	2	12
Laulmine . . .	2	2	2	2	2	2	12	2	2	2	2	2	2	12
Kokku	25	25	26	29	29	29	163	25	25	26	28	28	28	160

VÕRU SEMINARIPERE KOKKUTULEK 24. ja 25. juulil

Pedagoogiline ühing „Võru Seminari liikmete traditsiooniline kokkutulek ja aastakoosolek toimub tänäval 24. ja 25. juulil Põlva algkooli ruumes. Kokkutuleku kavas on laupäeval, 24. juulil pedagoogiline päev ja 25. juulil aastakoosolek ning väljasõit Taevaskotta.

Pedag. päeva kavas on seekord referaate matemaatika õpetamisest kaasaegses algkoolis, millisel teemal refereerib Arvo Lehik. Kaasreferentideks on Joh. Käis ja Osv. Kall. Sama päeva õhtul on koosviibimine teelaas.

Teelaua korraldamise ja muude kulude katteks tuleb osavõtjail maksta 1 kr. Põlvasse võib saabuda raudteel Tartu poolt kl. 7.17 ja Võru-Peterseri poolt kl. 6.19 või 11.50. Raudteestaamast on alevikuni 3 km; postirongi ajal kl. 7.17 ühendus autobuse abil.

Õbbimiseks muretsetakse heinu või õlgi, muud esemed (tekk, linad jne.) võetagu soovikohaselt kaasa. Toitlustamiseks võib kasutada kohaliku seltsimaja einelauda ja kohvikut.

Ruumide ja toitlustamise otstarbekaks korraldamiseks on tarvilik eelregistreerimine. Seepärast palub ühingu juhatus kõiki liikmeid teatada 15. juuliks kokkutuleku vastutavale korraldajale ksv. A. Ivaskile (aadress: Adiste algkool Põlva) oma osavõtust, aga ka sellest, kas

tarvitab lõunat 24. ja 25. juulil kohaliku seltsimaja einelauast ja kas tahab Põlvast Taevaskotta (6 km) jala minna või kasutada sõidukit.

Ühingu juhatus loodab rohkelt osavõttu Võru seminaripere kokkutulekust Võrumaa kaunimasse kohta, et harutada koolitöö küsimusi, pidada ühingu aasta-koosolekut ja muidu meeldivalt lõbusasti veeta paar päeva oma kaasvõitlejate keskel. Ka seminaripere laste omad pereliikmed ja sõbrad on teretulnud!

Tallinna või Nõmme

naisõpetajaga

soovib perekondlikel põhjusil kohta vahetada õpetaja Tallinna lähedast kaunist suvituskohtast. Kirjutada „Õpetajate Lehe“ talituses, Pühavaimu 11, Tallinn „Soodustus“ all.

Tänane „Õpetajate Leht“ ilmub viimase kaksiknumbrina Alates 30. juulist ilmub „Õpetajate Leht“ igal reedel.

Pariisi rahvusvahelisele algkooliõpetuse ja rahvakasvatuse kongressile

alustab homme sõitu E. O. Liidu korraldusel rühm koolitegelasi ja õpetajaid aurik „Ariadnel“. Matk Pariisi toimub Stettini ja Berliini kaudu.

Referendina sõidab kaasa õpet. Koja toetusel koolide inspektor Villem Alttõa, kes kongressil esineb referaadiga „Eesti algkooli korraldusest“. Kongress vältab 23.—29. juulini ja sellest võtab osa 36 rahvusest õpetajaid ja koolitegelasi viiel mandriit.

Seoses kongressiga toimub ulatuslik koolinäitus. Ka Eesti Õpet. Liit esineb koolinäitusel väljapanekutega, esitades diagramme ja skeeme meie koolisüsteemi, rahvahariduse tõusu, õpetajaskonna koostise, palgaolude kohta jne., õpperaamatuid algkooli alalt, noorsoo- ja lasteraamatuid, pilte meie koolimajadest jne. Väljapanekute sisulise osa töötas välja Joh. Käis. Kohale toimetab väljapanekud E. O. Liidu sekretär V. Horm. Viimane saadab „Õpet. Lehele“ ülevaateid kongressi käigust ja koolinäitusest. V. Alttõa ja V. Horm võtavad osa E. O. Liidu esindajana ka Rahvusv. Õpetajaliitude Föderatsiooni kongressist 30. ja 31. juulil Pariisis.

E. O. Liidu ekskursioon jääb välismaale kolmeks nädalaks, peatudes lühemat aega ka Kölnis, Leipzgis ja Berliinis. Tagasi saabutakse 6. augustil.

KESKKOOLIÕPETAJATE SUVEPÄEVAD

Kavas haridusministri ja kooliv. direktori kõned, 3 referaati, ujumiskursus, väljasõite ja koosviibimine

Õpetajate Koja Keskkooli- ja Gümnaasiumiõpetajate sektsiooni korraldusel toimuvad Pärnus, linna tütarl. gümnaasiumi ruumes 29. juulist kuni 2. augustini k. a. keskkooli- ja gümnaasiumiõpetajate suvepäevad.

Päevade kava on järgmine:

Neljapäeval, 29. juulil. Algas kell 10 hommikul. Suvepäevade avamine. Haridusministri kol. A. Jaaksoni kõne. HM. Koolivalitsuse dir. O. J. Kiiseli kõne. Tänapäeva vaated kooli distsipliinile. — Ref. M. Meiusi. Läbirääkimised. Lühike ujumiskursus soovijatele. — Mag. A. Grünberg. Aeg ja koht kokkuleppel osavõtjaga.

Reedel, 30. juulil. Algas kell 9 hommikul. Sotsioloogilisi vaatlusi kooliklassis. — Ref. J. Estam. Läbirääkimised. Ujumiskursus.

Laupäeval, 31. juulil. Algas kell 9 hommikul. Tänapäeva kirjandusprobleeme meil ja mujal. — Ref. J. Semper. Läbirääkimised.

Pühapäeval, 1. augustil. Väljasõit Ruhno saarele.

Esmaspäeval, 2. aug. Väljasõit Pärnu lähimasse ümbrusse. Suvepäevade lõpetamine ühes ühise koosviibimisega.

Halva ilma korral võib väljasõitude kavas tekkida muudatusi.

Suvilaagritest

A. Seppel.

Laager avati, laagris tehti seda ja seda, laagrit külastasid need ja need, laagris oli huvitav lõkkeõhtu — sarnaseid teateid leidub suvekuudel ajakirjanduses järjekindlalt. Kui aga satud mõnesse laagrisse, võid kindel olla, et leiad sealt trobikonna õpetajaid tegutsemas, korraldamas ja juhtimas. Olgu siis „Õpetajate Lehes“ lubatud mõned read õpetajate selle tegevusala üle.

Möödunud nädalal Pariisist rahvusvaheliselt koolikongressilt tagasi tulles andis haridusminister kol. Jaakson ajakirjandusele selgusi, millest selgub, et edespidi tahetakse senisest suuremat rõhku panna suvilaagrite korraldamisele. Kooli tööd kasvatuslikul alal tahetakse jätkata ja süvendada suvilaagrites. Põhimõte on õige ja vastuvõetav ning skautlikkude organisatsioonide poolt proovitud. Aga härra haridusminister märkis ühtlasi väga õieti ära ka puudused, mis pärast meie laagrid senini pole suutnud palju nimetamisväärset teha.

Suvilaagreist võetakse vähe osa.

Esimese põhjusena härra haridusminister mainis materjaalseid raskusi. Need on suured. Suuremad, kui seda üldiselt ehk arvatakse. Mitte üldkulude osas, vaid selles osas, mis kanda igal laagrist osavõtjal. Iga maaõpetaja teab, kui raske on vanemalt nende poja või tütre laagrisse saatmiseks nõusolekut saada. Juba kooliaega peetakse pikaks, kuid üldkohustusena lepatakse sellega paratamatusega. Kui aga lapse keset kibedamat tööaega mõneks ajaks peab laagrisse saatma, siis on selle vajadust vanemaile väga raske selgeks teha. Või ju pajatada, et organisatsiooni huvides on tema lapse laagrisse saatmine väga tähtis, sest ta võib juhina laagris omandatud teadmisi ja kogemusi pärast teistele edasi anda, kuid tulemus võib olla ka selline, et

vanemate soovil laps hiljem sellelt erikulusid nõudvalt juhtivalt kohalt tagasi peab astuma. Oleks veel ainult ajakulu — tuleb ju tasuda päale selle ka laagrimaks. Kodus laps sööb perelauas ja toidukulu pole vanemaile märgatavgi. Lapsele laagrissemineku puhul veel toiduraha kaasa anda — see tundub vanemaile juurde maksuna selle eest, et neilt võeti tõhus abiline.

Linnas on lugu küll veidi teine ja parem. Sääb pole vanemal suvel lastele anda jõukohast tööd ja nad on õnnelikud, kui võivad lapsed kodust tülist ära saata kindla järevalve alla laagrisse maale kosuma. Laagrimaks tuleb ehk veidi kallim lapse igapäevasest ülalpidamisest kodus söögilauas, kuid, et linlane toiduainet eest alati on rahas maksnud, ollakse harjunud väljaminekutega sellel alal. Ka on laagrid nende senise korraldusviisi juures just linnalastele huvipakkumad. Laager viib nad uude ümbrusesse, emale igapäevasest miljööst. Maa, mets, vaba vesi, floora ja fauna — see kõik on neile uudne, pakub kirjeldamatut rõõmu ja võimalusi senitundmatu avastamiseks ning uute tähelepanekute tegemiseks. Maalapsele sellevastu ei paku loodus laagris midagi uut ja temale jääb arusaamatuks linnalapse imetus maal kõigile tuntud ja igapäevaste asjade üle.

Laiemate hulka del puudub arusaamine suvilaagrite vajadusest.

See on tõesti nõnda. Eriti maal. Laagritele vaadatakse kui tarbetule ajaraiskamisele. Alles paari nädala eest kuulsin sõnakalt külaeidelt hurjutust: „No kas pole hull! Meie, vanad inimesed, vihme heina teha, et hing kinni, aga koolmeistrid põõnutavad metsas ja meelitavad külalapsed ka veel vanemate juurest töölt ära. Saab imet näha, milleks see asi ikka

oma kõige halvemad riided. Paljajalu käiakse suvel, säästes nõnda jalatseid.

Puhtust ja hügieeni jutlustatakse eesti koolides vabariigi algusest saadik peaaegu usulise südidusega. Koolijuhataja kõne õppeaasta algusel võib käia suurelt osalt riiete puhtusest, mida ta ootab noorte poolt eeloleva õppeaasta keskel. Tüdrukute algkooli esimesest klassist on südamest liigutatud, kui ta pühalikult võtab välja taskurätiku ja juhtnööride kohaselt puhastab nina. See tegevus on harjumatu ja tseremoniaalne, näol ilme nagu oleneks sellest toimingust tema isamaa õnn. Teataval määral on tema ka õigus. Tüdrukute, kes puhastab taskurätikuga oma nina, kuigi ta on ainult asuniku tütar, tõestab sellega siiski pühalikult, et ta kuulub Läände ja mitte Aasiasse, vabale Eestile ja mitte Venele. Tema vanemad veel kuulusid venelaste püha valitsuse alla, mis oma lugematu rahvaste arvuga, keeltega ja uskudega omas suure ühtekuuluvuse tunnuse: nimelt lütikad, mis ei puudunud, nagu öeldakse, ei palees ega hurtsikus Haapsalust Vladivostokini.

Ja kui ta kuuleb oma õpetajat, kes koolis on riietatud viisakalt, kõnelema puhtusest ja korrast, ta teeb seda sama pühaliku tooniga, nagu kõneleks ta oma isamaast.

Puhtus — väljaarvatud õhk, kuna see on eesti koolides hirmus — on esimene iseloomustav nähe, millega puutub kokku võõras külastaja. Teine, mis moodustab südantliigutava fooni puhtusele, on vaesus. Õpetaja palk pole hiilgav. Kui ta on koolijuhataja, on tal õigus omada maatikki, millel võib pidada lehma. On ju eriti koolijuhatajad need, keda suvel ko-

Praegu trükis

Õpetaja tähtsaamat 1937./38.

9. aastakäik.

Maakonnaliite ja iseseisvaid ühinguid palutakse saata tellimised tähtsaamatuile E. Õ. Liitu hiljemalt 10. augustiks

Tähtsaamatu saavad E. Õ. L. liikmed endiselt vaid köitekulude eest.

Müügil hind Kr. 1.20

veel läheb!“ Katsu sa sääraselt häälestatud eidele midagi selgeks teha, mis just kohe nii käega katsutav pole.

Laagris tehtav õppetöö jääb laiemale hulgale nägematuks. Kui ümbruskonna elanikud laagri lõkkeõhtule tulevad, siis võib neil kergesti tekkida mulje, nagu seiksakski laagri kogu tegevus lõkkeõhtute ettevalmistuses. Selgitav sõna publikule laagri tööst, tegevusest ja sihtidest mõne juhtivama tegelase poolt lõkkelule aitaks palju kaasa väärarvamiste kadumisele. Senini on säärase selgitav sõna aga sagedasti puudunud.

Väärarvamisi on palju ja mitmesuguseid. On õige, et mitmedki nägid skautlikkude ja noorkotkaste organisatsioonide tegevuses ja suvelaagrite korraldamises noorsoo militariseerimist. Ekslik on arvata, et see vaade praegugi oleks kadunud. Illustratsioonina väike näide publiku arvamisest. Pealtvaatajana oli minul võimalus jälgida Harju noorkotkaste ja kodutütarde lipupäeva Tallinnas 6. juunil s. a. Juhtusis siis kuulma kahe daami keskustelu, kes mu naabritena jälgisid lipupäeva paraadi.

„Sa Jumal küll, nii noored alles,

hatakse paljasjalgetena heinamaadel. Ja nende naised lüpsavad lehmi.

Koolimaja sageli ei ole veel valmis. Sisemised seinad koosnevad ainult palkidest, millede vahel ripuvad narmastena samblad ja takud. Kaardijalg, näitamiskepp, jalamatt ja muu inventar on valmistatud laste poolt. Jah, sageli ka kaardid. Kuid edeneb aastast aastasse. Lõppude-lõpuks koolimaja on valmis.

Ühe sõnaga, eesti algkooli õpetaja elab sääraates erilistes tingimustes, kus õnnestub õige vaimustus ülesanetekes. Temal on hea kontakt selle rahvaga, kelle heaks töötab, kuna nii ühel kui teisel on suur ja tõsine probleem, miks näiteks üldse ei või sadada vihma; tema naise käed on krobelised ning lõhnavad lüpsisooja piima järele nagu talupidajate naistel. Ta näeb, et tema töö on tarvilik, kuna on veel palju Aasiat Eesti piiride vahel. Ja tema harilikult võib rõõmutada oma püüdumise nähtava vilja üle, kuna vähestes paikades maailmas on haridusejano nii suur, kui Eestis.

Õhtutel õpetaja külas töötab laulukooris, spordiseltsis, õpiringis ja kõiges muus, mida ta asutanud. Harilikult on seda küllalt palju. Tema koolimaja on õlgkatusega... Kui keegi on õigustatud kandma haridusevõitleja ja kultuuripioneeri nimetust, siis on see tema, õpetaja-paljasjalgne, kes topib oma lehmamoona koolimaja pööningule.“

Meil on hulgake esperantot harrastavaid õpetajaid. Kas keegi neist ei võtaks vaevaks valgustada kogu maailmale meie kooliolusid pisutki õiglasemal, korrektsemal ja vähem mõnitavamal viisil.

Maisõpetaja

Lõuna-Eestis soovib vahetada kohta. Teated saata Võru postkontoris isikutunnistus 286 ettenäitajale kuni 1. augustini.

päris lapsed veel, aga juba muudkui sõjamehed valmis“.

Jaah, vaata, ohvitserid kõik ees ja...

„Aga püsse neil ikka veel ei ole.“

„Oh küll need ladudes ootamas on!“

„See teada. Kui ikka mõelda, lapsed ja...“

Keskustlejad olid päris intelligentse välimusega ja riietuse järgi otsustades kuulusid jõukamate hulka. Pole põhjust oletada, et maarahva suurema enamuse arusaamine nende daamide omast oleks praegu palju erinev. Aga selle arvamise muutmiseks on vaja midagi tõhusat ette võtta.

Minulegi paistis see „ohvitseride“ asi veidi imelik. Paljudel rühmadel olid juhiks kaitseliidu ja sõjaväe vormis mehed. Ainult mõnda rühma juhtis noorkotka riietuses isik. Arvatavasti oli paraadi paremaks kordaminekuks kasutatud kaitseliidu instruktoreid ja mõni alaline rühmajuht ehk esines kaitseliitlasena kaitseliidu vormis, kuid, nagu näete, peeti neid ohvitserideks. Rivi lõpul sammus trobikond vanemaid tsiviilriietuses härrasid, vist kotkad ja vanakotkad, noorte tegelikud juhid. Kindlasti oleks olnud ilusam ja propaganda mõttes palju soovitam, kui need härrad vastavas noorkotka vormis ise oleksid juhtinud noori lipupäeva paraadil. Kodutütarde read paistsid vormiühtluse tõttu paraadil palju imposantsemal. Kui arvati, et juhid poleks oma osaga paraadil tulnud küllalt hästi toimene, oleks võinud neile anda vajalike eeltreeningu. Kuna tegelik töö ikkagi lasub nende õlgadel, milleks neid siis pidulikel puhkudel asendada teistega ja anda alust publiku väärarvamiste süvendamiseks.

Seni korraldatud suvilaagrid on olnud taavliselt tööga üle koorimatud. Põhjus — lühikese laagriaja kestvuselt tahetakse liialt palju läbi võtta. Tulemusena laager ei paku lastele võimalust nii vajalikeks puhkuseks ja vabaks tegevuseks. Päevas 5—8 tundi õppust, lisaks sellele telkidevaheline võistlus, mis võtab iga vaba minuti. Koguni sääraseid asju tuleb ette, et 8—12 aastased lapsed peavad ühesugustel alustel võistlema 14—18-aastastega telkide ehitamise, (Lõpp 3. lk.)

Õpetaja — paljasjalgne

Veider kirjutus esperanto rahvusvahelises pedagoogilises ajakirjas

Hollandis ilmub rahvusvaheline esperantokeelne ajakiri „Internacia Pedagogia Revuo“, mis on määratud kogur maailma esperantot oskavaile õpetajatele. Selle ajakirja viimasest numbrist (nr. 5 — 1937) leidsime ühe omapärase kirjutise Eestist. Kirjutise autoriks on Sven Danell. Meie andmeil oli nimetatud härra mõni aasta tagasi õpetajaks Haapsalu Rootsi gümnaasiumis ja pastoriuks Noarootsi koguduses. Kui ta peatus Eestis lõppes ja talt nõuti Eesti kodakondsusse astumist, siirdus ta tagasi Rootsi. Nüüd valgustab see rootsi õpetaja, kellelt mitmeaastase siinviibimise järele ometi tohiks nõuda meie olude tundmist, eesti algkooli ja selle õpetajat kogu maailmale viisil, mis lugejatele tekitab pildi mingist Yaga-Aasiast või Aafrika džunglist.

Pealkirja all „Allkooliõpetaja Eestis“, kirjutab õp. Sven Danell järgmist:

„Uustulnukana Eestis külastasin kunagi K. küla. Küsisin kellegilt elanikult algkooliõpetajat, kelle nime ma teadsin. Võttis aega enne, kui küla-mees ja mina leppisime kokku nime hääldamise asjus, kuid hiljem ta näitas, kust ma võiksin õpetaja leida. See tuli minu juure, blond noormees, natuke kohmetunud oma riietuse pärast, kuna ta oli paljajalu ning kandis kuube, mis tõenäoliselt oli isa pärandus. Näis, et tal oli käsil olnud heinad töö ja sellepärast oli ta pannud selga

Hädakool

Umbes aasta tagasi nimetas meie kirjanik H. Ranna niisuguseid kooli hädakoolideks, kus õpetajal tuleb töötada mitme õppeaastaga ühes klassis. Võib veel enam-vähem korralikult töötada kahe õppeaastaga; kuid kui tuleb töötada 3—4 õppeaastaga ühel õppejõul, siis on see hädakool sõna otsesemas mõttes õppejõudele kui ka õpilastele. Kahjuks on meil aga niisuguseid kooli maal kaunis tihedasti.

1935. a. sügisel olin ühes maakoolivalitsuses. Sinna tuli ka üks õppejõud, keda taheti suurema kooli pealt ümber paigutada väiksema kooli õppejõuks. Ja see õppejõud hüüdis hüsteeriliselt koolivalitsuse juhatajale: „Nimetage mulle see süütegu, mispärast mind nii raskesti tahetakse karistada!“ Koolivalitsuse juhataja püüdis küll seletada, et ümberpaigutamine ei ole karistusena ette nähtud, kuid õpetaja purustas kõik argumendid ja ei asja klaariks, et see ümberpaigutamine on temale raskesti karistuseks, sest ta pidavat uuel kohal üliinimliku jõupingutusega töötama ja ei saavutavat ilmaski neid tagajärgi, mis saavutanud praeguses koolis.

Ka meie hariduselu juhtivad tegela-

sed vaatavad asjale samalt seisukohalt ja paigutavad õppejõud karistuseks suuremalt koolilt väikesemale.

Lubatagu siin tuua mõned näited selle kohta, et väikesemas koolis tuleb õppejõududel võrratult rohkem tööd teha kui suures. Suures koolis nädalatundide arv ei tõuse üle kolmekümne õpetajail, koolijuhataja tundide arv 20—24. Väikeses koolis tuleb koolijuhatajal anda 30 tundi ja õpetajail rohkemgi nädalas. See arv tõuseb selle tõttu, et 4., 5. ja 6. klassis poeglapsed ja tütarlapsed eraldatakse käsitöö ja võimlemise tundideks, see annab väikeses koolis kaks tundi juure, suures koolis aga tundide arvu ei muuda, sest 5. ja 6. õppeaastad ühendatakse.

Nõutakse, et igal koolil peab olema koostatud töökalender. Töökalendis näidatud aktuste, õhtute jne. täitmine, s. o. kõnede ettevalmistamine, lauade ja ilulugemiste õppimine ja harjutamine langeb väikeses koolis 1—2 õppejõule, suuremas 4—6 õppejõule.

Kooli ümbrus peab olema eeskujuks ümberkaudsele rahvale. Ka see korraldamise töö langeb väikeses koolis vähema arvu õpetajale ja õpilasele, kuna suures koolis on tegijaid rohkem.

Samuti on lood igasuguse tööga ja ettevõttega koolis või väljaspool kooli. Peaks vist küll mõtlema asja

SUVILAAGRITEST... (2. lk. järg)

sisustamise, korrashoiu ja ilustamise ning esinemise alal. Kuidas sarnane ebahütlus mõjub noorte meeleolule, peaks olema selge igale õpetajale. Laagri lõpul kuulub siis noortelt väljendusi, et kodu tuleb paar päeva puhata laagri väsimusest. Aga suvelaagrid peaksid ühtlasi olema ka noortele puhkelaagriteks, kust lahutatakse erksas ja rõõmsas meeleolus.

Laagri töö- ja õppekavade koostamine õiges ulatuses ja õige ajaajamise leidmine on siiski kergelt lahendatavad ülesanded, kui aga leitakse võimalus suvilaagrite pikemaajaliseks muutmiseks.

Õige on, et suvilaagrites on suurendatud noorte kasvatusliku külje süvendamiseks ja hästi korraldatud laager on osavõtjatele mõnusaks puhkuseks ning värskenduseks. Nende edukaks kordaminekuks tulevad suvilaagrid seada senisest hoopis laiemale alusele. Muidu ei kao tunne, mis mitmegi laagri lõpul korraldajail on olnud — tükk tööd on tehtud, palju vaeva nähtud, aga tulu vähe, sest et laagri koosseis oli väike. Laagris olid need, kelle vanemate majanduslik olukord seda võimaldas, kuid need, kellele laager oleks olnud hädatarvilik, puudusid.

Suvilaagrite korraldavate noorsooorganisatsioonide juhtimine ja laagrite tegelik korraldamine on senini lasunud õpetajate õul, kui mitte arvestada neid väheseid, kelle ülesandeks see on elukutselise alana. Õpetajad on seda tööd senini teinud vabatahtlikult. Pole halb, kui noorsoo organiseerimise seaduse alusel suvilaagrite küsimus muudetakse koolide tõsiseks tööküsimuseks ja neist kujuneb jatk talvisele koolitööle. Pole halb, kui ametliku korraldusega vabatahtlikkude töökoormat kergitatakse nende arvel, kes suvel enda seljast talutöödel kisuvad teist nahka. Aga tõsist ümberkorraldust on vaja, et suvelaagritest võiksid osa võtta kõik õpilased, alles siis võiksid nad anda küllaldaselt ulatusel väärtuslikku lisa eesti noorsoo kasvatussele.

Kuna suvelaagrite korraldamise küsimust laiemas ulatuses esmakordselt on puudutanud meie hariduselu kõrgem juht, võib loota, et see küsimus algkoolijuhatajate esimeses suvilaagris arutamisele tuleb ja juba tuleval suvel asi laiemas kaares liigub.

Veel on võimalik tellida „Õpetajate Lehte“

1. juulist

Ärge jätke vahele ühtki numbrit!

Dir. A. Kuusik 25 a. koolitööl

14. juulil täitus 25 a. sellest, mil praegune Gustav Adolphi gümnaasiumi direktor A. Kuusik nimetati matemaatikaõpetajaks Volmari reaalkooli. A. Kuusik on üles kasvanud Tallinnas. Siin elasid ta vanemad. Loomulikult oli ta palavamaks sooviks saada õpetajakoht oma kodulinna. Tallinnas töötas sel ajal mitu vene gümnaasiumi ja ühes neist, nimelt Nikolai gümnaasiumis, mis töötas Gustav Adolphi gümnaasiumi ruumides ja oli selle eelkäijaks, oli vaba matemaatikaõpetaja koht. Noor ülikooli lõpetanu läks oma paberitega selle direktori juure, kuid kõik oli asjata — eestlane, ei kõlba. Tuli kolida Lätimaale.

Kaks aastat möödus seal rahulikku tööd, siis puhkes maailmasõda. Teiste hulgas mobiliseeriti ka A. Kuusik. 1918. a. alguseni viibis ta frontil. Kui ta vabanenult jõudis Tallinna, oli siin koolielus sündinud suur muudatus: kõik vene kroonukoolid olid evakueeritud ja asemele olid asutatud linna poolt ülevaapeetavad koolid. Endise Nikolai gümnaasiumi asemel töötas uus kool, mis kandis nime Tallinna linna poeglaste gümnaasium ja mille direktoriks oli J. Annusson. Siia sai juubilar alul matemaatikaõpetaja kohta, hiljem aga koolijuhatajaks. 18-ne aasta jooksul on ta seisnud püsivalt ja ustavalt omal kohal, on pühendanud gümnaasiumile oma paremad võimed, töötades alaliselt tihedas kontaktis ja üksmeeles oma ametikaaslastega ning lastevanematega. Selle aja jooksul on gümnaasiumist läbi käinud tuhanded õpilased, kes kõik mäletavad oma direktorit kui õiglast ja heasoovlikku kasvatajat-õpetajat.

Dir. A. Kuusik on alaliselt innukalt osa võtnud õpetajate organisatsioonide tegevusest: on olnud juhatuses liikmeks Õpetajate Liidu ja Tallinna Õpetajate Seltsis. Praegu kuulub Keskkooliõpetajate Kogu ja Õpetajate Koja juhatusse, kuid püsib edasi ka Tallinna Õpetajate Seltsi peres ning toetab kõigiti Seltsi tegevust: on esinenud klubiõhtutel referaatidega, on olnud korduvalt seltsi poolt korraldatud kodumaiste ekskursioonide juhiks.

Oma juubeli päeval viibis dir. Kuusik välismaal Tallinna Õpetajate Seltsi välismaa ekskursiooni juhina.

Eesti ja Soome õpetajate vahetus teoks saamas

6. juunil saabusid Harjumaa Õpet. Liidu kutsel Eestisse 2 Soome õpetajat Satakunna maakonnast, nimelt Hilma Kotikoivu ja Fanny Vihervaara. Mõlemad veedavad umbes 3 nädalat Kosel. Tuleval aastal lähevad siit 2 Harjumaa õpetajat Satakunna koolides suvepuhkust veetma. Samuti on teostunud veel teisi õpetajatevahetusi, mis alguse saanud koolikongressil sõlmitud tutvustest.

Vanemõpetajaks

on kinnitatud HM-i otsusel Tallinna linna Vene gümna. õpetaja Ivan Stoileikov ja Tartu vene gümna. õpet. Hein. Punga.

„Kasvatusele“ toetust

on saanud Vändra Õpetajate Seltsilt kr. 15.—. Rootsi Õpetajate Ühing on tellinud igale liikmele ajakirja „Kasvatuse“ EOL 20. a. juubelinumbri.

Eesti Õpetajate Liidu büroo

samuti „Õpetajate Lehe“ toimetusi ja talitus on suvikuul 1. juulist kuni 15. augustini avatud kella 9—13.

Soome koolimehe võrdlusjooni Eesti ja Soome brošüürtöödele

Viimases „Opettajain Lehti“ nr-is võtab Eesti-Soome koolikongressi puhul korraldatud koolinäitusel esitatud brošüüride kohta sõna Soome koolimees K. Merikoski. Meid huvitab eriti kirjutises see osa, kus võrreldakse Eesti ja Soome algkooli brošüürtöid.

K. Merikoski kirjutab: „Eelmisel suvel korraldati suur koolitööde näitus Tallinnas kongressi ajal. See esitas peamiselt Eesti algkooli saavutusi, kuid käesoleva suve näitusel olid esitatud Soome algkoolide tööd. Kes täpsemalt on katsunud süveneda nende mõlemate näituste väljapanekutesse, hakkab nagu iseenesest tõmbama võrdlusjooni kahe vennasmaa koolide saavutuste vahel.

Püüdmata vähemalgi määral esineda asjatundjana, olen sellel arvamisel, et Eesti algkool veel sel korral on ees Soome algkooli töönaidetest. Näiteks järgmistel aladel kaldub võrdlus vennasmaa kasuks:

Loodusloos on õpilaste omapärane loodusvaatlemine, näitlikustamine ja „pean meeles“ töö arendatud palju kaugemale, kui meil Soomes.

Emakeele kiritööd on Eestis palju suuremal määral tehtud brošüürina kui meil. Teemad ained haaravad üldiselt koduümbrust ja esitavad kõrgemal astmel omapärast teadmiste hankimist.

Eesti algkooli brošüür on tihti keskstatud ja ainult piiritletud kui Soome algkooli oma. Piirdatakse vähe- ma arvulisemate töödega, kuid käsitus on põhjalikum.

Eesti algkooli töönaideid on nii kaunistustel kui ka käekirjal kõrgemal tasemel kui Soomes. See võib ka tingitud olla sellest, et normeeritud kiri on Soome algkoolis tarvitusel mõned aastad ja et käekirja moodustumises oleme praegu murdeajas. Nimetatud tõigad ei ole jätnud mõju avaldamata meie kooli saavutustesse.

Eesti algkool tarvitab peaaegu üldiselt joonteta paberit brošüürideks, kuna Soomes tarvitatakse siniruudulist. Joonteta paberi tarvitamine annab kaunimaid tulemusi ja on tõenäoliselt arendavam kui joonelise paberi tarvitamine.“

Uudiskirjandust

Teine valimik kodumaa laule

Äsja ilmus teine vihik seltskondlike ja peolaule. Käesolev kogu on paari laulu võrra rikkam kui eelmine. J. Aaviku „Püha, põline ja üllas“ ja „Vabadusepühaks“, missugused ilmusid tema „Kasva kodu“ esimeses andes, on ka käesolevasse kogusse paigutatud. H. Visnapuu „Kodumaa laulu“ on viisistatud juba üsna rohkesti; nimetatud kogus ilmunud R. Pätsu üsna hoogne viis on juba neljas, mis trükkis ilmunud.

Kui esimese vihu puhul rääkisime üsna sobivatest massilauludest, pretendeerimata sealjuures erilistele kunstilistele nõuetele, siis käesolev kogu pakub terve rea väikesi meeleolukaid, enamasti eeleilise põhitööniga kunstiväärtuslikke laule, missuguseid tahaksid kuulda meelsamini korralikus kooriettekandes kui massilauluna. Näiteks M. Saare suurepärase „Eestimaa“ (L. Koidula sõnad), J. Aaviku lihtne, kuid meeleoluline „Püha, põline ja üllas“, V. Reimani „Lauliku kodu“ on üsna tore hällilaul. Mitte vähem meeleolu on ka L. Tautsi ja J. Zeigeri lauludes. Vaimulikule stiilile kaldub M. Härma „Armastan sind, kodumaa“. Seega pakub isamaa-

liste laulude teine valimik kergeid ja meeleolukaid laule mitmesugusteks isamaalisteks tähtpäevadeks ja muudekski juhtudeks, pealegi on valimik hinnaltki kõigiti kättesaadav (25 s.).

Lõpuks lubatagu peatuda ühel küsimusel. J. Aaviku laulus „Vabadusepühaks“ 2. rea lõpul tuleks laulda sõna „noored“ sünkoobiga, mis ei ole kuigi sobiv. Ei tohiks pahandust tekitada, kui teises salmis sõna „noored“ lauldakse peaaegu ilma sünkoobita, mis deklamatsioonile osutuks väga kasulikuks. Muidugi esimeses salmis samas kohas sünkoope sobib sõnaga „tipud“ suurepäraselt. Muusikalise deklamatsiooniga ebasobivust leidub ka J. Zeigeri laulus lk. 10. teine rida sõnaga „sangareid“, ja viimases reas sõnaga „tulevik“, kus viimastele silpidele kalduvat rõhku tuleb väga tagasihoidlikult markeerida.

Selle küsimuse põhjalik arutelu ei kuulu siia. Käesolevast tagasihoidlikust vihjest jätkub, et osutada koorijuhatajatele mitte kui erilistele puudustele, vaid kui faktidele, mis nõuavad teadlikku käsitlust, sest õige sagedasti on sellised olukorrad koorilaulus möödapääsematud.

Aado Velmet.

ÕPETAJATE KOJA TEATEID

Kilingi-Nõmme õnnetusel kannatanute abistamiseks avaldas Õpetajate Koda kõigile õppejõududele üleskutse, annetada kannatanute abistamiseks moodustatud fondi alus-summaks 1 protsent oma maikuu palgast. Õppejõud on üleskutsele elavalt vastu tulnud, annetades nimetatud osa oma palgast ja tõmmates kaasa õpilasi ja kooli hoolekogusid ning oma lähemat ümbrust.

Selle tagajärjel on ülaltoodud otstarbeks makstud Õpetajate Koda arvele kuni tänase päevani 3935 kr. Selles summast pole arvestatud sissemakstud E. Õpet. Liidule ja „Õpetajate Lehele“. Suurima summa, 100 kr., annetas Narva muusikastudio, mis sel-

leks otstarbeks korraldas kontserdi, mille puhastulu anti kannatanute abistamiseks.

Nüüd on Õpetajate Koda asunud sihtasutuse põhikirja väljatöötamisele. Soome Kutsekooliõpetajate Ühingu on saanud Eesti kutsekooliõpetajatele kutse, võtta osa nende aasta-päevast ja sellega ühtaegu toimuvast kutsekooliõpetajate päevast, mis mõlemad toimuvad käesoleva aasta augustis.

Eesti õpetajad omalt poolt saatsid Soome Kutsekooliõpetajate Ühingu kutse võtta osa naiskutsekoolide õpetajate päevast, mis peetakse Tallinnas samuti augustis.

Kiitav hinnang J. Käisi teosele Soomes

Meie kooliuuenduse eestvõitleja Joh. Käisi teos „Uue kooli tööviisidest“, mis ilmus soome keeles „Otava“ kirjastusel Helsingi linna koolinõunik dr. Aarne Huuskoneni tõlkes, on leidnud Soome kooliringkonnas ja Soome koolitegelaste poolt suurt tähelepanu.

Ühes viimases „Uusi Suomi“ numbris on võetud J. Käisi raamatu kohta pikemalt sõna, kus väga hindavalt on kirjutatud ilmunud teose kohta arvustus. On rõhutatud, et pedagoogiline sild, mis praegu Eesti-Soome vahel aina süveneb, on tugevamaks ühendajaks kahe hõimurahva vahel. Selleks on eriti suured teened J. Käisil.

Nukuteatri kursusele Poola

sõitis neil päevil Tartu linna õpetaja L. Skomorovska. Õpet. S. võtab osa nukuteatri kursusest õpetajatele Zakopanes 17. juulist — 17. augustini. Kuna nukuteater on meil tegelikult koolielus üsna tundmatu ala, mis võiks palju eelvust tuua kooliellu, siis määras E. Õ. Liidu sekretariaat õp. L. Skomorovskale viimase palvel kursusest osavõtu puhul toetust kr. 50.—, kusjuures õp. S. nõustus esinema nukuteatri küsimusest loengutega õpetajate koosolekul. Kursusel võetakse läbi nukkude valmistamine, nende käsitamine ja repertuaari koostamine.

Õppepäevad Järva-Peetris

30. juunist 2. juulini s. a. toimusid Peetri algkoolis Järva-Peetri õpetajate ühingu korraldusel loodusteaduslikud õppepäevad. Päevade ülesandeks oli hankida koolidele looduslike esemede vähemalt sundslikku õppevahendite nimekirja ulatuses. Juhatas kursusi Tartu poeglaste gümnaasiumi õpetaja August Reeben, kelle huviküllane suhtumine tema erialasse suutis kaasa tõmmata õppepäevadest osavõtjaid sellise innuga, et töötati väsimatult hommikust õhtuni. Osavõtjaid oli 13 õpetajat seitsmest koolist, millised koolid nüüd auga võivad end pidada herbariumide omanikeks, mis sisaldavad kõiki tähtsamaid ümbruskonna taimede esindajaid.

Õpetajate valimisi

Riiklik Inglise Kolledž vajab inglise keele oskusega ajalooõpetajat. Avaldused saata direktori nimel 1. aug. Imanta 6. Tallinn.

Rae v. Vaida 6-kl. algkooli meesjuhataja valimine on 23. juulil kell 13. Avaldused esitada 20. juuliks.

Tõrva linna algkool

vajab määralist meesõpetajat. Vaba on nädalatundide norm.

Muusikaline vilumus ning laulukoori ja orkestri juhtimise oskused õppejõult soovitavad.

Valimine toimub Linnavalikoguga poolt Tõrvas, Turu tän. 1, 27. juulil s. a. Kandidaadi isiklik ilmumine ei ole nõutav.

Sooviavaldused ühes Õppejõudude teenistuse seaduses ettenähtud dokumentidega esitada Tõrva Linnavalitsuse nimele hiljemalt 24. juuliks 1937.

Tõrvas, 8. juulil 1937. a. Nr. 389.

Tõrva Linnavalitsus.

Vabaharidustöö rindelt

Vabaharidustöötegelaste kokkutulek

Et luua kontakti ja ühiselt arutada tähtsamaid vabaharidustöö korralduse ja metoodilisi küsimusi kõigi vabaharidustöö korraldavate keskorg-ide tegelaste vahel, korraldab Ha-min Kunda rahvaõppikoolis 14., 15. ja 16. aug. sellesihhiseid vabaharidustöötegelaste päevad. Osavõtjaks on eeskätt vastavate keskasutiste tegelased.

TUTVUTI VABAHARIDUSTÖÖGA SOOMES

Hiljuti viibis Soomes Eesti Haridusliidu hariduskonsultant Karl Laane ja Maateatri Näitejuhtide ühingu esimees Elmar Oja, tehes kolmenädalase ringmatka, peajasjalikult Ida-Soomes, et tutvuda Soome vabaharidustöö olude ja korraldusega. Reisil võimalus saada häärd informatsiooni vabaharidustöö üldisest korraldusest keskohtades, tutvuda rahvaõppikoolidega ja maaseltside tegevusega kohtadel ning erilisel õpingide üritusega Kuopio ülesoomelisel õpingipäeval. Eesmärgi kohaselt matk on olnud huvitav ja õnnestunud.

nende käes on koolitalu rendi alusel. Maanteede seaduse § 22 (RT nr. 48 — 1928. a.) mõtte kohaselt peaks aga teetegemise kohustus lasuma mitte koolijuhatajal, vaid talu omanikul. Koolijuhataja oleks kohustatud täitma teetegemise kohustust vaid juhul, kui ta selle kohustuse enda peale on võtnud. Kohustus tulebki end kaitsta main. §-ga, millest järgneb, et teetegemise kohustus lasub neil, kellele kuulub talund või hoone, mille juure viib tee.

Toimetusele saabunud kirjandust

Ed. Ahas — Kodulaste kiri. Noor-Eesti Kirjastus, Tartu.

„Kodulaste kiri“ koosneb kolmest ümbrikust: I ümbrik sisaldab selet. eeskirja, 16 värvilist lehte tähejälgedega ja kokkupõimetega, mida laps järele kirjutab, II ümbrik sisaldab 16 värvilist lehekülge vastavate tähejälgedega ja kokkukirjutuse näiteid, III ümbrik sisaldab 16 värvilist lehte ühes tähejälgedega.

Kodulaste kiri on tarvilik nii kodus, kui ka lasteaedades eelkoolialaste laste kirja- lugemistähete õppimise hõlbustuseks.

Iga ümbriku hind ainult 20 senti. Müügil kõikides raamatukauplustes.

A. Thomas' Sõdur Katrin. Tõlkinud M. Pedajas, 332 lk. Hind kr. 3.50, kalingurkõites kr. 4.25. E. Kollomi kaas ja siseillustratsioonid — originaalpuugravüürid. Eesti Kirjastuse Kooperatiivi kirjastus, Tartu, 1937. a.

„Sõdur Katrin“ on maailmasõja omapärasemaid ürikuid. Ta näitab lugejale sõda küljest, millistest teda seni on harva hästi kirjeldatud, — sõda mädanenud, põlenud inimliha täis olevais haiglais, sõda koonduslaagris, supikõrkides, haavatute rongides, kõigepealt aga rinde lähimas raudteejaamas — suurel väraval, mille läbi lahutakse igaveseks või naastakse elava laibana.

E. Hemingway: Jumalaga,

5. PÕHJAMAALISE HARIDUSNÄDAL TULEB EESTIS

19.—24. skp. korraldatakse Taanis, Helsingöri rahvusvahelises rahvaõppikoolis 4. põhjamaade haridusnädal, millest võtab osa Rootsi, Norra, Taani, Soome, Islandi ja Eesti haridustegelasi ja arutatakse aktuaalseid rahvahariduse küsimusi, eriti demokraatliku hariduse seisukohalt. Eestist esineb loenguga dr. A. Annist teemal: Euroopa kultuur Ida-Euroopa vaatekohalt. Osavõtjate hulgas on Eestist ka Haridusliidu õppet. sekr. N. Ruus. On eeldusi, et järgmine põhjam. haridusnädal järgmisel suvel korraldatakse Eestis.

KAVATSUSEL ÕPIRINGIDE PÄEVAD

Et uue vabah. tegevuse hooaja algul anda uut hoogu selle intensiivsemaks arendamiseks, kavatakse E. Haridusliidu õppetöötöimkond korraldada augustis või septembris üleriigilised õpingipäevad, millest kutsutakse osavõtma kõiki õpingitegelasi.

relvad! Tõlkinud Jüri Variste. 320 lk. Hind kr. 4.—, kalingurkõites kr. 4.75. E. Kollomi kaas ja siseillustratsioonid — originaalpuugravüürid. Eesti Kirjastuse Kooperatiivi kirjastus, Tartu 1937. a.

„Jumalaga, relvad!“ ei ole niivõrd sõjaromaan kui hümn armastusele. See on tendentsita kirjeldus asjade käigust austria-italia rindel ja samal ajal peen hingeeluline uurimus armastuse üle. Teos, mis haarab ja köidab algusest lõuni ning jätab meid ahas-tavana saatuse paratamatuse üle.

H. Barbusse'i romaan Tuli on A. Aspel ja M. Sillaots. 436 lk. Hind kr. 4.50, kalingurkõites kr. 5.25. Eesti Kirjastuse Kooperatiivi väljaanne, Tartu, 1937. a.

H. Barbusse'i romaan Tuli on üks haaravamaid dokumente maailmasõjast vapustatud inimkonna kohta oma eepiliselt suurejoonelise ehituse ning terava tõsielu kujutusega. Kirjanik on nimetanud seda romaani ühe pooljao päevikuks, vihjates sellega oma kavatsusele edasi anda absoluutse siiruse ja võimalikult tühjendava täielikkusega kogu olustikku, mille keskel ta elas sõja algusest peale. Nii on see üksikasjalik aruanne ühe rindel asuva pooljao elust kõigis muutlikes ja ometi nii ühetahelises olukorras alalise kaeviku elu viletsuse ja surmahävarduse keskel. Kui palju teised sõjaromaanid laenavad oma mõju haaravalt episoodidelt, mis on valitud, võiks ütelda, sõjatõeluse harjal lahingutegevuse piirimaalt või sõduriseikluste vallast, siis kujutab Barbusse enne kõike sõja lagetat igapäeva, mida ta hästi tunneb, sest kohe sõja alguses läks ta vabatahtlikuna rindele ja lahkus sealt alles 1916. a. tervise kokku varisedes.

Väljaandja.

Ühist. Kirjastusühing „Õpetaja“

Vastutav toimetaja: V. Horm

Eesti Ühistrükikoda, Tallinnas 1937

Nehatu algkooli juhataja

valimine on 11. augustil k. a. kell 12 Nehatu vallamajas.

Sooviavaldused palub vallavalitsus esitada hiljemalt

3. augustiks k. a.

Nehatu vallavalitsus.

Vilespille, keelpille, muusika-löökkriistu

nende osi, kaste, kotte, keeli ja tarbeid valmistatakse omas tööstuses ja alati saadaval võistlemata hindadega.

F-ma August Kristal'i muusikariistadetoetus

Tallinn, Sakala 42 (V. Pärnu mnt. 12). Telefon 462-60.

Asutatud 1889. a.

Posti jooksev arve nr. 554.

